

(K. r. Jensen: Nej!) Vil De ikke? Ja, saa kommer De nok til det ved Eftertanke. Naar det ogsaa er blevet udtalt, at Loven vilde bidrage til, at de næringsdrevende mange Steder vilde søge ved Hjælp af Reklamer at drage Tjenestefolkene ind til sig, vil jeg blot spørge: Hvor ligger der det mindste Bevis for en saadan Paastands Rigtighed? Der er ikke endog det aller ringeste, men derimod har jeg Bevis for det modsatte, og det er, at nu kunne det høje Dings Medlemmer se efter netop i disse Dage, om De finde nogen Reklame af nogen Betydning, eller som er noget ualmindeligt, over for den Helligdag, da der nu holdes aabent, nemlig Søndagen før Jul. — Jeg tillader mig derfor at anbefale dette Lovforslags Vedtagelse.

Branded: Jeg kan ikke sige, at jeg søler stor Begejstring for det foreliggende Lovforslag, skønt jeg paa den anden Side mener, at det er rimeligt at tage det til bevilgning Behandling, og ikke, som jeg har foreslaaet, at enkelte Talere ville, vil være med til at afvise det purt og blant. Men den største Fordel ved Lovforslagets Forelæggelse ser jeg deri, at det kan give Anledning til at komme tilbage til Helligdagsloven i dens Helhed. Naar man efter saa kort Tids Forløb efter Regeringens Initiativ skal vende tilbage til Loven, forekommer det mig ogsaa rimeligt, at de Anker og Indvendinger, der maatte være imod den vedtagne Lov fra Folketingets Side, kunde komme til Orde her i Tinget. Man skal huske paa, at den Helligdagslov, som nu gælder fra 1ste April 1891, som frem her under et vist Pres; hvis man ikke skulde have været færdig den Gang, er det dog rimeligt, at der var blevet stillet Windringsforslag til Loven og foretaget Forandringer i den. Men man vilde af rent andre politiske Grunde, som ikke vedkom selve Lovens Væsen eller Indhold, være færdig, og den blev derfor gjort færdig og vedtaget i den Form, hvori den foreligger. Jeg mener altsaa, at der er al Anledning til at komme tilbage til selve Helligdagsloven, ogsaa af den Grund, at dens Oprindelse saa at sige stred imod det endelige Resultat. Den blev i sin Tid forelagt af de socialdemokratiske Medlemmer her i Tinget, og disse Medlemmer ønskede, at det skulde være en Lov om større Frihed for Arbejderne paa Søndag og Helligdage, de Dage, hvor man plejer at have Frihed, uden at de lagde nogen Vægt paa selve Begrebet Helligdage. Den Lov, der kom ud, var væsentlig en Helligdagslov i den Betydning, at den var en Lov, der værnede om Hellig-

dagsfreden, og den blev fra Regeringens Side og fra forskellige andre Sider her i Landet ogsaa opfattet som en saadan, men den store Interesse for Arbejdernes Frihed, som de ærede Medlemmer, der oprindeligt havde indbragt Lovforslaget her i Tinget, nærede, fandtes ikke, den Gang Loven i Virkeligheden kom ud. Det har derfor altid forbauset mig, at man ikke forsøgte under den Gang, som Forslaget havde her i Tinget, at vende mere tilbage til det oprindelige Forslag, men jeg har den Mistanke, at ærede Medlemmer af Socialdemokratiet slap vel tidlig denne Lov ud af deres Hænder. Nu derimod er der jo Anledning til at vende tilbage til den, og da kan jeg ikke nægte, at jeg synes, at Folketinget har Anledning til paa ny at gøre de Anskuelser gældende, vi i sin Tid nærede. For det første altsaa Begrebet Frihed, stillet op imod Begrebet Tvang; thi det, som nu foreligger, er for en stor Del en Tvangslov. Det er en Lov, der tvinger de handlende til at holde deres Forretninger og Butikker lukkede om Søndagen, og som end ikke tillader dem, der arbejde ganske selvstændigt, at holde dem aabne. Det er noget, jeg altid har været imod, og ogsaa nu er imod, men den Gang var jeg nødt til at bøje mig for den almindelige Stemning, og jeg kunde ogsaa indse, at samtids med Tvangen stiftedes der en vis Frihed til Veje. Men i og for sig er det et fuldstændigt galt Princip, og det maatte det ogsaa være for de oprindelige Lovforslagsstillere, dette at paalægge visse Personer en Tvang til om Søndagen at holde Helligdagsfred og nedlægge deres Arbejde, naar de ikke selv havde lyst dertil, og det er det, der er slet. Man har altsaa tvunget de handlende og Forretningsmændene til at lukke deres Butikker, selv om de slet ikke have Arbejdere beskæftigede om Søndagen. Det er noget, som jeg altid har betragtet som et galt Princip. Men set fra den anden Side, hvor man har ønsket at staffe en vis Helligdagsfred til Veje, som ogsaa skulde gælde for dem, der enten slet ikke ønske at holde Helligdag, eller som ønske at holde den paa anden Maade eller til en anden Tid, er det ganske rigtigt, at man har ønsket at staffe en Lov som den foreliggende. Jeg antager, at dette Lovforslag vil komme til at gaa i Udvalg, og det vil jeg meget anbefale ogsaa af Hensyn til Forslagets Bestemmelser, som jeg straks skal komme til at omtale. Jeg mener, at vi maa optage de gamle Spørgsmaal, hvis vi overhovedet vilde gøre noget, der er sømmeligt og passende for Folketinget; man maa f. Eks. tage Valgdagsfriheden op igen, ogsaa af den